

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXVI. Qualiter mortuo Occidentis partium Imperatore, Paulus & Athanasius iterum suis sedibus pulsi: & Paulus quidem cum in exilium abduceretur occisus est, Athanasius verò se fugâ proripuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

per Ecclesias erat. Dum in hoc statu res A
essent, in Occidentis partibus Magnen-
tius quidam tyrannus exoritur: qui
Constantem earum partium Imperato-
rem in Galliis tum degentem, per infi-
dias interemit. Quo facto, ingens bel-
lum civile conflatum est. Nam Ma-
gnentius quidem tyrannus univēsa Ita-
lia potiebatur. Africam quoque sub di-
tionem suam redegerat: ipsasque adeo
Gallias obtinebat. In Illyrico vero apud
urbem Sirmium alter à militibus leva-
tus est tyrannus, nomine Vetrano. Sed
& in urbe Roma tumultus haud exigu-
B
us fuit. Nam Nepotianus fororis Con-
stantii filius, gladiatorum manu stipatus,
Imperium arripuerat. Verum hunc qui-
dem Magnentii duces peremere. Ipse
verò Magnentius reliquas Occidentis
provincias hostiliter invadens, univēsa
vastabat.

ἀπὲρ τὰς ἐκκλησίας πόλεμον ἦν ἐν τέτοις
καθεστώτων τῶν πραγμάτων, μαγνέντιος περὶ
τὰ ἑσπέρεια μέρη ἐπεφύη τυραννὸς ὅς Κων-
σταντῖα τῆν ἑσπερίων μερῶν βασιλευσέντα, ἀπὲρ
τὰς γαλλίας διάγοντα, ἐκ συσθηδῆς ἀνείλετο
ἡρωμῆς, ἐμφύλιον μάλιστα ἀνερρπίδην
πόλεμον μαγνέντιον μὴν γὰρ ὁ τυραννος, πά-
σης Ἰταλίας ἐκράτει, ἀφεικνίον τε καὶ λιβύων
ὑφ' ἐαυτῶν πεποίητο, καὶ αὐτὰς τὰς γαλλίας ἐ-
χελαδῶν ἐν ἰλλυρικῶς ἔν σερμίου πόλει, ἐ-
πὸ τῶν στρατιωτῶν ἕτερον ἐρητήτο τυραννον
ὄνομα ἧ αὐτῶν βετρανίων ἐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆν
ῥώμην ταραχὴν κατεῖχεν ἔκωνσταντίου γὰρ
δελφιδῆς ἦν, ὧν νεποτιανὸς ὄνομα, ὅς αὐτὸν
ποιεῖτο τῆ βασιλείας, χειρὶ μονομάχων ἐ-
ρυφορέμῳ νεποτιανὸν μὴν ἐν οἱ μαγνέντιος
καθεῖλον στρατηγῶν μαγνέντιον ἧ Ἰππῶν
πάντα τὰ ἑσπέρεια κατεσρέφετο.

CAP. XXVI.

Qualiter mortuo Occidentis partium Imperatore, Paulus & Athanasius iterum suis sedibus puls: & Paulus quidem cum in exilium abduceretur occisus est: Athanasius fuga se proripuit.

A Tque hæc omnia mala uno fere
eodemque tempore confluerunt.
Quarto enim anno post Serdicensē
Concilium hæc gesta sunt, Consulatu
Sergii & Nigriniani. Quæ cum nuntiata
essent, totius quidem Imperii summa ad
unum videbatur pervenisse Constanti-
um. Ipse verò in Orientis partibus Im-
perator appellatus, adversus tyrannos
totis viribus se accinxit. Interea inimi-
ci Athanasij opportunum tempus sibi
oblatum rati, rursus in illum nondum
Alexandriam ingressum, gravissimas ca-
lumnias confingunt: docentque Impe-
ratorem Constantium, univēsam Ægy-
ptum ac Libyam ab illo subverti. Porro
criminatione ex eo potissimum augeba-
tur, quod is in aliorum Ecclesiis or-
dinationes facere præsumpsisset. In
hoc rerum statu ingressus Alexan-
driam Athanasius, Episcoporum Ægy-
pti concilia congregavit. Qui qui-
dem convenientem prorsus cum Ser-
dicensi Synodo, & cum ea quam Hiero-
solymis Maximus convocaverat, tu-
lere sententiam. At Imperator, qui
jam pridē Arianorum opinione erat im-
butus, cuncta quæ paulo ante statuerat

Κεφ. κς'.

ὡς τῆ βασιλείας τῆν ἐσπερίων τελευτήσαντος, αὐτὸν τῆν ἰσ-
τὴν ἐκλήθειαν τόπων Παύλου καὶ Ἀθανασίου καὶ ὡς Πάυλου
μὴν εἰς ἐξορίαν ἀπαρῆται ἀιρηθῆν ἀθανάσιον
δὲ ἀπέδρα.

C
Tούτων ἧ πάντων τῶν κακῶν σύρροια
βραχεῖ γέρονε χρόνῳ τέλει γὰρ ὑστέρῃ
ἔτει μὲν τὴν ἐν Καρδικῇ συνόδον γέγονε, καὶ
τὴν ὑπάσειαν σεργίου καὶ νιγριανῶν τέτων ἀρ-
θῶν, ἐδόκει μὴν εἰς Κωνσταντίον μόνον ἀπε-
ληλυθέντα τῆ βασιλείας αυτοκράτορος
τοῖς ἀνατολικῶς ἀναδειχθεῖς μέεσι, καὶ τῶν
τυραννῶν παύσει ἦν ἐντεπίστα καὶ
ἐνκαίρῳ οἱ πρὸς ἀθανάσιον διαφερέμῳ
ἐκείνου νομισαντες, αὐτὸν κατ' αὐτὸ καὶ μὴ
D
πρὸ τῆς Ἀλεξανδρείας Ἰππῶν τῶν, μάλιστα
διαβολὰς ἔξεργάζοντο διδάσκοντες τὴν
βασιλέα Κωνσταντίον, ὡς εἶη πᾶσαν ἀνατο-
λικὴν αἴγυπτον ἐλιβύων μάλιστα ἧ τὴν
βουλὴν ἠύξησεν, τὸ χειροτονίας αὐτὸν ἐν
λασιμας παρρησίας ποιήσαντος ἀθανάσιος
ἐν τούτῳ καταλαβῶν τὴν Ἀλεξανδρείαν
συνόδους τῶν ἐν αἰγύπτῳ Ἰπποκόπων συνήθη-
σεν οἱ ὁμόφωνα ἐψηφίσαντο ἵνα ἵνα ἐν σαρ-
δικῇ συνελθῶσι, καὶ τῆν αὐτῶν μαξίμῃ ἐν τῆ
ἱεροβλύμοις ἡρωμῆ συνόδῳ ὧ βασιλέα
καὶ αὐτὸς παλαι τῆ δριανῆ κατεχόμενος
δόξη, πάντα τὰ μικρὸν ἐμπροσθεν αὐ-

δεδογμῶμα εἰς τὸνανθόν μελέσσει. Ἐπὶ τῷ
 Ἰον μὲν, τῆς κωνσταντίνης πόλεως τὸν Ἐπίσκο-
 πον Παύλον ἐξόρισον ἡμέρας ἐκέλευσαν, ὃν
 οἱ ἀπαγαγόντες ἐν κεντρῶ τῆς Καππαδο-
 κίας ἀπέπνιξαν μαρκέλλῃ ἢ ἐκβληθέντ^α,
 αὐθις τῆς ἐν ἀγκύρα ἐκκλησίας ἐγκρατῆς
 βασιλείῃ γέγονε Λέκι^α ἢ ὁ τῆς ἀδριανου-
 πόλεως, σιδηροδέμι^α ἐν εἰρητῇ διεφθά-
 ρῆ τοσῶτο ἢ ἐπεκράτησε τὰ κατὰ ἀθανασί-
 λεγόμῃμα, ὡς εἰς ἀμετρον ὄργῳ ἐκπεσεῖν
 τὸν βασιλέα, κελεύσαι τὴν ἀναρεθῆναι αὐ-
 τὸν, ἐνθα ἀν' ἐνείσοκοι^ο σὺ αὐτῶ δὲ, θεόδ^α·
 λον καὶ ὀλύμπιον, παρθεῶτας ἐκκλησιῶν ἐν
 θράκη Ἀθανάσιον ἢ τὰ τῶ βασιλεῖ δε-
 δογμῶμα σὺ ἐλάθειν ἀλλὰ παρθεῶτο^α ὄρμος,
 αὐθις φυγῇ ἐχέσαστο, καὶ ἔτις τῷ ἀπει-
 λῶ ἔβασιλέως διεφυγῆ ταύτῳ αὐτῶ τὴν
 φυγῆν διεβάλλον οἱ θρακιῶτες, καὶ μά-
 λισα νάρκιος^α ὁ νερωιάδ^α ἢ ἐν κιλικίᾳ
 Ἐπίσκοπ^α, καὶ γέωργ^α ὁ λαοδικίας, καὶ
 λεόν^α ὁ ἢ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας τότε
 παρθεῶτως ὅτις ἦνικα πρὸς εὐτε^α ἦν, ἀφ^α
 ῖρη ἢ ἄξιας, ὅτι γυναικὶ σιδημερεῶν ἐν-
 σολίω ὄνομα, καὶ τὴν εἰς αὐτὴν αἰχρᾶν ὑπό-
 νοιαν ἔπικρύψαι παρθεῶτας, τῶν ἡνθικῶν
 ἐξέτερον^α αὐτὸν, ἢ ἄλοιπ^α παρρησιέστρον
 τῇ γυναικὶ σιδημερῆ, ὡς μὴ ἔχων δι' αὐτῆς
 αὐτὴν διεβάλλετο γνώμη ἢ παρθεῶτ^α βα-
 σιλέως κωνσταντίν^α, ἢ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας
 παρθεῶτῆ^α ἐπίσκοπ^α μ^α ἔφερον, ὅς
 πλάκιον διεδέδεκτο παρθεῶτερον τοσῶτα μὴ
 κατὰ τέτα^α

A in contrarium mutavit. Ac primum qui-
 dem Constantinopoleos Episcopum
 Paulum deportari in exilium jubet.
 Quem quidem hi qui abducebant, in
 oppido Cappadociae Cucuso strangula-
 runt. Marcello quoque expulso, Ancy-
 ranae Ecclesiae sacerdotium iterum obti-
 nuit Basilus. Lucius vero Hadriano-
 poleos Episcopus, catenis ferreis vincus
 in carcere interiit. Ea porro quae de
 Athanasio dicebantur, tantum ponderis
 atque auctoritatis habuerunt, ut Impera-
 tor incredibili furore succensus, necari
 illum iusserit ubicunque esset repertus,
 & unà cum illo Theodulum atq; Olym-
 pium, Ecclesiarum in Thracia praesules.
 Verum Imperatoris mandata Athana-
 sium minime latuerunt. Qui rem praes-
 fentens, denuò fugam arripuit, atq; hoc
 modo minas principis evasit. Hanc il-
 lius fugam criminati sunt Ariani: praes-
 cipue Narcissus Neroniadis Ciliciae ur-
 bis Episcopus, Georgius Laodiceae,
 & Leontius, qui Antiochenae Eccle-
 siae tunc temporis praesidebat. Qui
 cum esset presbyter, eo dignitatis gra-
 du dejectus fuerat, propterea quòd cum
 muliere quadam, Eustolio nomine, per-
 petuò degens, ut omnem turpis cum il-
 la consuetudinis suspicionem adimeret,
 genitalia sibi membra praeciderat: atque
 exinde liberius cum ea versabatur, ut-
 pote jam carens illis propter quae antea
 in suspicione criminis vocabatur. Post-
 ea tamen sententiae ac studio Impera-
 toris Constantii, ad Antiochenae Eccle-
 siae Episcopatum promotus fuerat post
 obitum Stephani, qui Flaccillo succes-
 serat. Sed de illo haecenus.

Κεφ. κζ'

CAPUT XXVII.

Ὡς Μακεδόν^α ἢ θρόν^α ὑπὸ λαβόμεν^α, πολλὰ κατὰ τὴν
 μὴ φρονέοντας τὰ ἀπὸ πεποιθέν^α

D Quomodo Macedonius, cum sedem Constani-
 nop. occupavisset, eos qui ab ipso dissentiebant,
 plurimis malis affectit.

Τότε δὲ καὶ ἐν κωνσταντίνης πόλει μα-
 κεδόν^α τῶν ἐκκλησιῶν ἐγκρατῆς γί-
 νε^α, Παύλ^α ἐκποδῶν ἡρομένε, καθ' ὄνει-
 ρηταιτόπον παρρησιάν τὴν βασιλεῖ
 μεγίστην κτισάμην^α, χριστιανικὸν ἐκίνη-
 σε πόλεμον, ἐχ' ἠήσονα ἢ ὑπὸ τὸν αὐτὸν
 χρόνον ἐποίησαν οἱ τύρανοι πείσας γὰρ τὸν
 βασιλέα συλλαμβάνεσθαι αὐτῶ πορθεῖν
 τὰς ἐκκλησίας, παρθεῶτ^α νόμ^α κυ-
 ρεῶσθαι, ὅσα κακῶς πράξειεν ἐβλήθ^α καὶ τὸ

E A tempestate Macedonius apud
 Constantinopolim Ecclesiis potitus
 est, Paulo, sicut diximus, è medio subla-
 to. Qui maximam libertatem apud prin-
 cipem nactus, bellum inter Christianos
 commovit, nihilo levius eo quod tunc
 temporis à tyrannis gerebatur. Nam
 cum persuasisset Imperatori, ut sibi Ec-
 clesias vastanti opem ferret, operam de-
 dit ut quaecunque nefarie agere decre-
 verat, lege latà confirmarentur. Conti-